

Selské baroko
Holašovice
2011

Selské baroko v Čechách - Holašovice 3.- 5.5.2011

Úvodem malá poznámka k definitivnímu ukončení mé účasti na cyklistických závodech po letošních Velikonocích.

Závodů v extralize Masters jsem se úspěšně zúčastňoval osm let jak doma, tak i na ME, MS a v týdnu světové cyklistiky v rakouském Deutschlandsbergu. Před 3 roky zemřel můj největší soupeř na kole, čtyřnásobný mistr světa Vratislav Kubeš, a tak jsem už neměl motivaci a ani chuť pokračovat ve stále skoro stejných závodech se stejnými soupeři. O letošních Velikonocích jsem udělal výjimku a přijal pozvání svého staršího syna Pavla a poprvé společně s ním v sobotu 23.4. jel závod Branžež – Nová Ves na horském kole; 50 km dlouhý okruh Českým rájem s převýšením 655 m. Účastnilo se skoro 1300 převážně mladých závodníků a mužů dojelo, resp. bylo klasifikováno, 982 startujících; bohužel já byl ze všech už nejstarší. Úspěšnější syn byl 330. v celkovém pořadí, ve své kategorii 30 – 39 let 123. z 380, já 444. v celkovém pořadí, v kategorii 60 let 8. z 27 klasifikovaných. Oba jsme byli spokojeni jak s výkony, tak nádhernou trasou Českým rájem. Ukončil jsem se svým synem závodění na horských kolech definitivně a budu se dále rád projíždět jen s dětmi či vnoučaty a vzpomínat na krásné zážitky.

S Pavlem jsem původně počítal na poslední výlet do Nepálu letos v říjnu na svou „70“. S mladším Štěpánem jsem byl na treku kolem Annapuren na své „50.“ narozeniny a s Jitkou na svou „60“. Rozloučení s Himálajemi asi uskutečním s přáteli z Čech, Moravy, Slezska a Slovenska v počtu 10 osob (pokud se dožijí – letenky už máme zaplacené) letos na podzim.

Druhý den o Velikonocích jsem se jel rozloučit se svými spoluzávodníky na první silniční závod extraligy Master 2011 do Hodkovic nad Mohelkou, kde se jela časovka na 18 km. Po třech letech půstu mě všichni cyklisté velmi mile přijali a dokonce přesvědčili, abych si tento závod s nimi na rozloučenou zajel. Vzhledem k překrásnému letnímu počasí a pěknému povrchu tratě Hodkovice – Český Dub mě nemuseli dlouho přesvědčovat. Bohužel i zde jsem poprvé a naposledy startoval v kategorii „70 až smrt“. Z 12 startujících jsem dojel na čtvrtém místě, ale skoro o 3 minuty pomaleji než na stejné trase před 8 roky;

tenkrát průměrem 39.5 km/hod., nyní 36 km/hod.. Uvědomil jsem si, že bez dřívější zimní i jarní dokonalé přípravy se nedá vítězit.

Totéž se potvrdilo při **posledním cyklistickém závodě v životě** ve středu 27.4. na jičínské cyklolize, kterou jsem před 9 roky zakládal a byl častým vítězem. Na časovce poprvé zajel lepší čas než já jen o 2 roky mladší kolega Kloc z Mladé Boleslavi. Svého přítele Pepu K. jsem ale předjel o 2 minuty. Musím ale doplnit, že těsně před samotnou časovkou na 14 km jsme vydali mnoho sil na vyjížděče více jak 70 km dlouhé !

Chci pokračovat jen v cykloturistice, kterou jsem začal před 3 roky, jež mě nesmírně baví. Je báječné, když ji mohu kombinovat s dopravou kamiony Carga po Evropě či kamiony Autospolu Strakonice přítele Pavla Čadka po Itálii nebo nyní osobním autem Mirka Jirana na hranice Francie a Španělska. V příštích dnech už s ním budu na cestě do Pyrenejí, odkud budeme šlapat na kole napříč Španělskem skoro 2400 km. Minulý týden jsme se vrátili z Jižních Čech, kam jsme cestovali v kombinaci vlak a kolo, což bylo levné a příjemné.

Doufám, že i má rodina bude spokojena, že částečně plním své přání: „umět se zastavit, dokud je čas“.

Nyní stručně k uplynulým třem dnům v jižních Čechách.

3.5. úterý Číčelice – Vodňany 5 km – Chelčice 10 km – Kratochvíle 18 km – Netolice 20 km – Lhenice 29 km – Horní Chrást'any 32 km – Dobčice 37 km – Holašovice 42 km

V úterý ráno za hustého vydatného deště jsme se přesunuli z domova na kolech

na vlakové nádraží v Jičíně a odtud vlakem přes Nymburk, Prahu a České Budějovice do Číčenic, což bylo více jak 300 km. Cestování s koly tentokrát nebylo zcela jednoduché, neboť

pracovníci drah měli různý výklad pravidel (uložení kol do vagonu pro úschovu

zavazadel během přepravy a cestování s koly jako spoluzavazadlem – v rychlíku např. na začátku a konci vlaku, dále povinná rezervace pro kola, která se vydává nejpozději 2 hod. před odjezdem atd.); situaci ještě komplikovala výluka na trati,

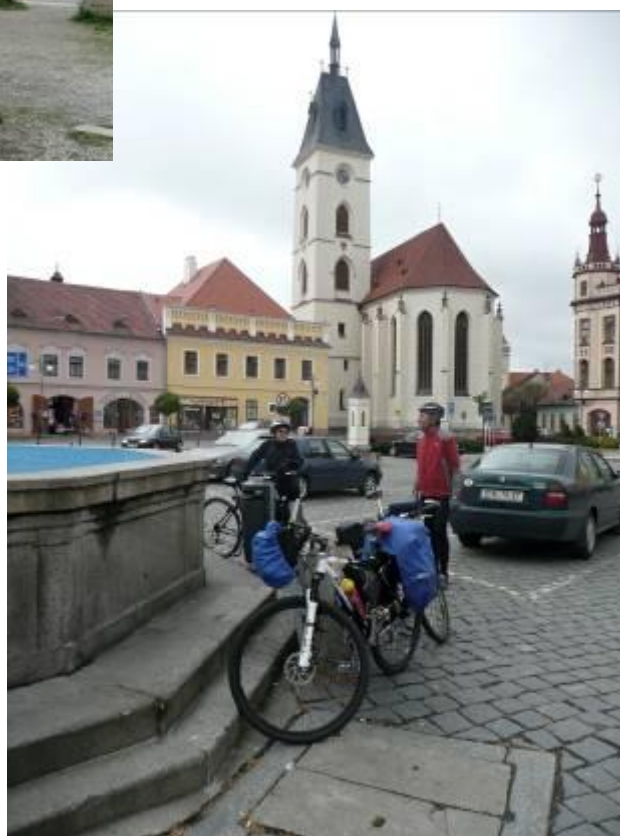

kde mezi Benešovem a Sudoměřicemi jsme museli použít náhradní autobus.

Odpoledne na chvilku déšť ustal a my začali cestu na kole v 15.40 hod. do blízkých Bosňan, kde je na náměstí kašna se sochařskou výzdobou a

děkanský kostel narození Panny Marie. Pokračovali jsme za drobného deště k zámku Kratochvíle nedaleko Netolic. K částečnému oschnutí

oděvů bylo příjemné využít hezkou kavárnu u zámku, neboť zámek už byl

navečer uzavřený. Rádi jsme si prohlédli alespoň exteriér tohoto klenotu stavitelského a dekoračního umění renesance ze 16. st., což bylo království Viléma z Rožmberka. Poté jsme pokračovali do malebné vesničky Holašovice, kde jsme se ubytovali v jihočeské hospodě „Špejchar u Vojty“. Byli jsme jediní v tomto málo útulném pensionu, který byl velice skromně zařízený s mnoha nedostatky (nevyhovující postele, miniaturní umývadlo,

zaprané ručníky, nevybavená kuchyňka nádobím atd.). Také večeře, kterou nám nabídli, nebyla nejlepší.

Osada Holašovice ležící v nadmořské výšce skoro 500 m na svazích Blanského lesa, asi 25 km od Českých Budějovic, má jen 150 stálých obyvatel. Stavby z kamenného zdiva jsou

převážně z 19. století a jsou to vesnická stavení tzv. selského baroka, spíše bývalé zemědělské usedlosti a většina slouží k trvalému bydlení.

4.5. středa Holašovice – Lipanovice 7 km – Vysoký kořen (680) – Nová Ves 12 km – Rohy (742) 20 km – Chvalšiny 26 km – Český Krumlov 37 km – Zlatá Koruna 48 km – Kremže 58 km – Holašovice 69 km;

převýšení cca 1000 m!

Ráno nás přivítal chladný, ale slunečný den; teplota max. 14°C. Po snídani procházka po vsi a prohlídka všech malebných stavení a

celodenní výlet na kole do Českého Krumlova.

Do Lipanovic je asfaltová cesta, ale odtud začíná náročné stoupání chráněnou

krajinnou oblastí Blanského lesa na Vysoký kořen. Odměnou nám byl nádherný sjezd po úzké asfaltce do Nové Vsi. Poté znovu stoupání po silnici na nejvyšší místo na cestě zvané Rohy 742 m n.m. Překvapil nás velmi členitý terén a značná stoupání a klesání. Byly odtud překrásné výhledy na okolní stráně a lesy včetně pohledu na kouřící chladicí věže u elektrárny Temelín.

Překrásný byl sjezd do obce Chvalšiny, kde nás zaujal uprostřed náměstí zajímavý veliký kostel sv. Máří Magdaleny, dílo rožmberské pozdní gotiky.

Velmi pohodlná byla cesta do Českého Krumlova, sídelního města pánů z Rožmberka. Projížděli jsme křivolakými uličkami až na náměstí, které bylo zaplněno turisty a nejvíce jich bylo z Japonska. Zatím co přátelé Mirek a Marcela zde ověřovali ubytování a stravování pro svatbu své dcery za 4 dny, já si užíval hřejícího sluníčka, pozoroval turisty a po poradě s domácími obstaral blízkou hospůdku na oběd. Poté

jsme ještě vyjeli k dominantnímu gotickému zámku, který byl renesančně přestavěn nad meandrem Vltavy, odkud je překrásný pohled na celé město.

S Mirkem jsme dokonce vystoupali na kolech až do zámecké barokní zahrady s francouzskou a anglickou úpravou, kaskádovou fontánou s jezírkiem, kde bude svatba při příznivém počasí; nedaleko odtud je nejzachovalejší barokní divadlo v Evropě z 18. století. Středověké město mě nadchlo a každá z 300 historických staveb dýchá kouzlem minulých století. Nedivím se, že patří po Praze mezi nejkrásnější česká města.

Pokračovali jsme dále k cisterciáckému klášteru Zlatá Koruna, který patří mezi nejceněnější komplexy gotické architektury ve střední Evropě. Asfaltová cesta s malým provozem

byla příjemná, ale opět nahoru a dolů. Poslední zastávka byla v zahradní restauraci obce Kremže,

prohlídka kostela archanděla Michaela, a nakonec jsme si nakoupili dobroty na večeři, kterou jsem s Mirkem připravil na pensionu v Holašovicích. Během dne jsme zvládli okruh 69 km dlouhý s převýšením cca 1000 m kolem nejvyšší hory Blanského lesa, což je Klet' vysoká 1084 m n. m. Trochu unaveni, ale moc spokojeni, jsme si znovu prohlédli selská

stavení v obci při zapadajícím slunci. Po chutné teplé večeři jsme večer sledovali hokej našich s Finy na MS v hospůdce naproti s místními mladíky.

5.5. čtvrtek – Holašovice – Čakov 4 km – Břehov 9 km – Zliv 18 km – Hluboká nad Vltavou 25 km – České Budějovice 38 km

Opět za slunečného a teplejšího počasí, asi 16°C, jsme vyjeli už po 8. hodině k rybníku Dehtář, který byl nádherně nasvícen ranními paprsky. Cyklostezka byla pochopitelně bez provozu a patřila pouze nám – nádhera!

Tentokrát chyběly kopečky, což přivítala hlavně Marcela. U obce Zliv jsme jeli kolem druhého největšího rybníku v Čechách Bezdrevu až do

Hluboké nad Vltavou. Zde byla zastávka na dopolední kávu, ale až po náročném výjezdu do zámeckého parku.

Původně strážní hrad byl založen ve 13. st. českými králi. Gotický hrad byl později upraven na renesanční zámek. Potkali jsme tu větší skupinu cyklistů z Ruska, kteří šli na prohlídku zámku, zatím co my si prohlédli pouze nádvoří a okolí. Překrásná pohodlná a široká je cyklostezka podél Vltavy do Českých Budějovic, kterou využívají i bruslaři. Vede skoro až na největší překrásné

náměstí města jižní metropole, rozměrů 133 m x 133 m, které je lemováno barokními měšťanskými domy s podloubími; uprostřed je Samsonova kašna, kde naše cyklistická vyjíždka skončila, my

zde relaxovali a kochali se krásou kolem nás. Zajímavá je historická radnice zrovna jako 72 m vysoká Černá věž vedle chrámu sv. Mikuláše.

Obědem v „Masných krámech“ jsme zakončili pobyt ve městě na soutoku Vltavy a Malše, které založil český král Přemysl Otakar II. (1265). Poté jsme se přemístili na nedaleké vlakové nádraží a odjeli přes Prahu a Nymburk domů. Po 19. hodině už jsme seděli na pravidelném „čtvrtečním“ zasedání mezi přáteli v Jičíně.

V Jičíně 8. května

I v a n

*Jitka Press
Jičín
Copyright © Jitka 2011*